

Ἐν τῇ γραμματικῇ εὐρηται καὶ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα.

Ἄτραπὸν οἷσι διελθόμεναι ἀμογητὶ μέμηλε

Γραμματικῆς μεθόδου, κ' ὄργια ἧς ἴδμεναι,

Ἐν σφετέροις ὄχ' ἀρίστων Κωνσταντίνος ἀγαστὸς

Ἰατροφιλόσοφος κυδαλίμοις με βίβλον

Ἦν συνέθηκε πόνοις, ᾧ Τρίκκη πατρὶς ὑπάρχει,

Δεῖ θαμινῶς τριβέμεν χερσὶ περιφραδέως.

Καρατζᾶς.

Α'. Γεώργιος, υἱὸς Στεφάνου, τοῦ ἐν ἰατροῖς ἀρίστου ἦν λίαν εὐπαίδευτος, ἐγγρατῆς τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς, γαλλικῆς, ἰταλικῆς, ἀραβικῆς καὶ τουρκικῆς διαλέκτου, καὶ ἰατρός οὐκ ἀδόκιμος, ἐκμαθὼν τὴν ἐπιστήμην ὑπὸ τοῦ πατρὸς του. Καὶ τοι νέος ὁ Γεώργιος Καρατζᾶς τὴν ἡλικίαν ὑπερέβαλλε πάντας κατὰ τὴν φρόνησιν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ προτερήματα καὶ τὴν ἀρετὴν ἐχρημάτισε λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ εἶτα μέγας διερμηνεὺς τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἄλλ' ὅμως αἱ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ νέου τούτου χρῆσται ἐλπίδες ἐν τάχει ἐψεύσθησαν, διότι λοιμῶς συσχεθεὶς ἀπέβίωσε μόλις μετὰ ἐνὸς ἔτους διερμηνεῖαν (1764—5). Μετέφρασε κατὰ Μοισιόδακα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ εἰς τὴν τουρκικὴν σύγγραμμά τι, καὶ προσήνεγκεν αὐτὸ τῷ σουλτάνῳ, ὅστις εὐμενῶς ἀποδεξάμενος τὴν προσφορὰν πλείστων τιμῶν τὸν Γεώργιον κατηξίωσε (').

Β'. Νικόλαος, υἱὸς Κωνσταντίνου Καρατζᾶ ἀνὴρ θεοσεβῆς, περὶνους, καὶ εἰς τῶν εὐπαιδευτῶν, γινώσκων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνίδος φωνῆς, τὴν γαλλικὴν, ἰταλικὴν, ἀραβικὴν, τουρκικὴν καὶ περσικὴν. Τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1777 διεδέχθη εἰς τὸ τῆς μεγάλης διερμηνείας ἀξίωμα τὸν Κωνσταντῖνον Μουρούζην, ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν τῆς Μολδαυίας θρόνον ἀνελθόντα. Ὁ Νικόλαος ἐξελθὼν μετὰ τοῦ βεζιρού εἰς τὸν κατὰ τῆς Ῥωσσίας πόλεμον ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Ῥώσσιων ἐπὶ ἕξ ὄλους μῆνας, μεθ' οὗς, γενομένης εἰρήνης, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ πενταετῆ διερμηνεῖαν (1777—82) ἐγένετο ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας· ἀλλ' ἡ ἡγεμονία τούτου ἐπὶ ἕξ μόνον μῆνας διήρκεσε, διότι ὁ μετ' αὐτὸν διορισθεὶς διερμηνεὺς Μιχαὴλ Σουτζος ἐπέτυχεν, ἀδρᾶ χρηματικῇ δόσει ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν ἀποθανόντα μετ' οὐ πολὺ ἐκ πλευριτίδος ἐν ἡλικίᾳ τεσσαράκοντα ἕξ ἐτῶν.

Συνέγραψεν ὁ Νικόλαος Καρατζᾶς.

— Γραμματικῆς γαλλικῆς ἀκριβῆ διδασκαλίαν. Ἐν Βιέννῃ 1806.

(') Σταματιάδου, Βιογραφίαι τῶν Μεγάλων Διερμηνέων, σελ. 130.